

ĆWICZENIA 3 i 4 – TEORIA (wyznacznik, macierz odwrotna)

I WYZNACZNIK

Definicja 1

Wyznacznikiem macierzy kwadratowej nazywamy funkcję, która każdej macierzy rzeczywistej kwadratowej $\mathbf{A} = (a_{ij})$ przyporządkowuje liczbę rzeczywistą $\det \mathbf{A}$. Funkcja ta określona jest wzorem indukcyjnym:

1) Jeżeli \mathbf{A} ma stopień $n = 1$, to $\det \mathbf{A} = a_{11}$;

2) Jeżeli macierz \mathbf{A} ma stopień n , to

$$\det \mathbf{A} = a_{i1} D_{i1} + a_{i2} D_{i2} + \dots + a_{in} D_{in}$$

lub

$$\det \mathbf{A} = a_{1j} D_{1j} + a_{2j} D_{2j} + \dots + a_{nj} D_{nj}$$

gdzie $1 \leq i, j \leq n$, a symbol D_{ij} oznacza dopełnienie algebraiczne elementu a_{ij} .

Definicja 2

Dopełnieniem algebraicznym elementu a_{ij} macierzy \mathbf{A} nazywamy liczbę

$$D_{ij} = (-1)^{i+j} \det \mathbf{A}_{ij}$$

gdzie \mathbf{A}_{ij} oznacza macierz stopnia $n - 1$ otrzymaną z macierzy \mathbf{A} przez skreślenie i -tego wiersza i j -tej kolumny.

Przykład:

Niech $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & 3 & 1 \\ 4 & 2 & 1 \end{bmatrix}$. Na przykład \mathbf{A}_{13} powstanie przez skreślenie pierwszego wiersza i trzeciej

kolumny macierzy \mathbf{A} :

$$\mathbf{A}_{13} = \begin{bmatrix} \overset{\text{---}}{1} & \overset{\text{---}}{2} & \overset{\text{---}}{1} \\ 2 & 3 & 1 \\ 4 & 2 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2 & 3 \\ 4 & 2 \end{bmatrix}$$

OBLICZANIE WYZNACZNIKÓW

Wyznacznik macierzy kwadratowej \mathbf{A} oznaczany jest przez $\det \mathbf{A}$ lub przez $|\mathbf{A}|$.

1) Wyznacznik stopnia 2 – wg wzoru:

$$\det \mathbf{A} = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{vmatrix} = a_{11}a_{22} - a_{12}a_{21}$$

Przykład:

Niech $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{bmatrix}$. Obliczamy wyznacznik macierzy \mathbf{A} :

$$\det \mathbf{A} = \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 4 \end{vmatrix} = 1 \cdot 4 - 3 \cdot 2 = -2$$

2) Wyznacznik stopnia 3 – metoda Sarrusa:

$$\det \mathbf{A} = \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & a_{13} \\ a_{21} & a_{22} & a_{23} \\ a_{31} & a_{32} & a_{33} \end{vmatrix} \begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \\ a_{31} & a_{32} \end{vmatrix} = (a_{11}a_{22}a_{33} + a_{12}a_{23}a_{31} + a_{13}a_{21}a_{32}) - (a_{13}a_{22}a_{31} + a_{11}a_{23}a_{32} + a_{12}a_{21}a_{33})$$

Przykład:

Niech $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & 3 & 1 \\ 4 & 2 & 1 \end{bmatrix}$. Obliczamy wyznacznik macierzy \mathbf{A} :

ĆWICZENIA 3 i 4 – TEORIA (wyznacznik, macierz odwrotna)

$$\det \mathbf{A} = \begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & 3 & 1 \\ 4 & 2 & 1 \end{vmatrix} \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 3 \\ 4 & 2 \end{vmatrix} = (1 \cdot 3 \cdot 1 + 2 \cdot 1 \cdot 4 + 1 \cdot 2 \cdot 2) - (4 \cdot 3 \cdot 1 + 2 \cdot 1 \cdot 1 + 1 \cdot 2 \cdot 2) = 15 - 18 = -3$$

3) Wyznaczniki stopnia większego niż 3 – metoda zwana rozwinieciem Laplace'a:

W tym przypadku korzystamy z jednego ze wzorów z punktu 2 definicji 1
($\det \mathbf{A} = a_{i1} D_{i1} + a_{i2} D_{i2} + \dots + a_{in} D_{in}$ lub $\det \mathbf{A} = a_{1j} D_{1j} + a_{2j} D_{2j} + \dots + a_{nj} D_{nj}$).

Przykład:

Niech $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 1 & 2 & 1 & 1 \\ 2 & 3 & 2 & 2 \\ 3 & 1 & 0 & 3 \\ 4 & 2 & 1 & 1 \end{bmatrix}$. Obliczamy wyznacznik macierzy \mathbf{A} :

Obliczanie wyznacznika stopnia większego niż 3 zaczynamy od wybrania wiersza lub kolumny na bazie której będziemy obliczać wyznacznik. Zazwyczaj, dla skrócenia obliczeń, wybieramy taki wiersz albo taką kolumnę, w której jest najwięcej zer. Wybierzmy zatem trzecią kolumnę.

W pierwszym kroku zapisujemy wzór na wyznacznik macierzy \mathbf{A} :

$$\det \mathbf{A} = \begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 & 1 \\ 2 & 3 & 2 & 2 \\ 3 & 1 & 0 & 3 \\ 4 & 2 & 1 & 1 \end{vmatrix} = 1 \cdot D_{13} + 2 \cdot D_{23} + 0 \cdot D_{33} + 1 \cdot D_{43} = 1 \cdot D_{13} + 2 \cdot D_{23} + 1 \cdot D_{43}$$

Następnie obliczamy wartość dopełnień algebraicznych D_{i3} :

$$D_{13} = (-1)^{1+3} \begin{vmatrix} 2 & 3 & 2 \\ 3 & 1 & 0 \\ 4 & 2 & 1 \end{vmatrix} = (-1)^4 \begin{vmatrix} 2 & 3 & 2 \\ 3 & 1 & 0 \\ 4 & 2 & 1 \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 2 & 3 & 2 \\ 3 & 1 & 0 \\ 4 & 2 & 1 \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} 2 & 3 & 2 \\ 3 & 1 & 0 \\ 4 & 2 & 1 \end{vmatrix} \begin{vmatrix} 2 & 3 \\ 3 & 1 \\ 4 & 2 \end{vmatrix} = (2 \cdot 1 \cdot 1 + 3 \cdot 3 \cdot 4 + 2 \cdot 3 \cdot 2) - (2 \cdot 1 \cdot 4 + 2 \cdot 3 \cdot 2 + 3 \cdot 3 \cdot 1) = 21$$

$$D_{23} = (-1)^{2+3} \begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 3 & 1 & 0 \\ 4 & 2 & 1 \end{vmatrix} = (-1)^5 \begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 3 & 1 & 0 \\ 4 & 2 & 1 \end{vmatrix} = (-1) \begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 3 & 1 & 0 \\ 4 & 2 & 1 \end{vmatrix} \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 3 & 1 \\ 4 & 2 \end{vmatrix} = (-1) [(1 \cdot 1 \cdot 1 + 2 \cdot 3 \cdot 4 + 1 \cdot 3 \cdot 2) - (1 \cdot 1 \cdot 4 + 1 \cdot 3 \cdot 2 + 2 \cdot 3 \cdot 1)] = -15$$

$$D_{43} = (-1)^{4+3} \begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & 3 & 2 \\ 3 & 1 & 0 \end{vmatrix} = (-1)^7 \begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & 3 & 2 \\ 3 & 1 & 0 \end{vmatrix} = (-1) \begin{vmatrix} 1 & 2 & 1 \\ 2 & 3 & 2 \\ 3 & 1 & 0 \end{vmatrix} \begin{vmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 3 \\ 3 & 1 \end{vmatrix} = (-1) [(1 \cdot 3 \cdot 3 + 2 \cdot 2 \cdot 3 + 1 \cdot 2 \cdot 1) - (1 \cdot 3 \cdot 3 + 1 \cdot 2 \cdot 1 + 2 \cdot 2 \cdot 3)] = 0$$

Teraz wystarczy podstawić obliczone wartości do wzoru:

$$\det \mathbf{A} = 1 \cdot D_{13} + 2 \cdot D_{23} + 1 \cdot D_{43} = 1 \cdot 21 + 2 \cdot (-15) + 1 \cdot 0 = -9$$

4) Wyznaczniki dowolnego stopnia – sprowadzanie do macierzy dolno lub górnotrójkątnej:
W tej metodzie wykorzystujemy własności wyznaczników.

ĆWICZENIA 3 i 4 – TEORIA (wyznacznik, macierz odwrotna)

WŁASNOŚCI WYZNACZNIKÓW

- 1) Wyznacznik macierzy kwadratowej zawierającej kolumnę (wiersz) złożoną z samych zer jest równy 0;
- 2) Wyznacznik macierzy kwadratowej mającej dwie (dwa) jednakowe kolumny (wiersze) jest równy 0;
- 3) Wyznacznik macierzy kwadratowej zmienia znak, jeżeli przestawimy między sobą dwie kolumny (dwa wiersze);
- 4) Jeżeli wszystkie elementy pewnej kolumny (wiersza) macierzy kwadratowej zawierają wspólny czynnik, to czynnik ten można wyłączyć przed wyznacznik tej macierzy;
- 5) Wyznacznik macierzy kwadratowej, w której elementy pewnej kolumny (wiersza) są sumami dwóch składników jest równy sumie wyznaczników macierzy, w których elementy tej kolumny (wiersza) są zastąpione tymi składnikami;
- 6) Wyznacznik macierzy nie zmieni się, jeżeli do elementów dowolnej kolumny (wiersza) dodamy odpowiadające im elementy innej kolumny (wiersza) tej macierzy przemnożone przez dowolną liczbę;
- 7) Wyznaczniki macierzy i macierzy transponowanej są równe.
- 8) Wyznacznik macierzy trójkątnej jest równy iloczynowi jej elementów diagonalnych.
- 9) Wyznacznik iloczynu macierzy jest równy iloczynowi wyznaczników $\det(\mathbf{A}\mathbf{B})=(\det \mathbf{A})(\det \mathbf{B})$.

Z powyższych własności (zwłaszcza własności 6 i 8) korzystamy w szczególności podczas obliczania wyznaczników macierzy dużych stopni.

Wprowadźmy na początek następujące oznaczenia dla operacji elementarnych stosowanych podczas obliczania wyznaczników.

Operacje elementarne dla obliczania wyznaczników

- 1) Dodanie do wiersza innego wiersza pomnożonego przez liczbę różną od zera.
 - $W_i \rightarrow W_i + cW_j$ będzie oznaczać operację dodania do i-tego wiersza, wiersza j-tego pomnożonego przez liczbę c (różną od zera).
- 2) Dodanie do kolumny innej kolumny pomnożonej przez liczbę różną od zera.
 - $K_i \rightarrow K_i + cK_j$ będzie oznaczać operację dodania do i-tej kolumny, kolumny j-tej, pomnożonej przez liczbę c (różną od zera).
- 3) Pomnożenie kolumny przez liczbę różną od zera.
 - $K_i \rightarrow cK_i$ będzie oznaczać operację pomnożenia i-tej kolumny przez liczbę c (z punktu 4 własności wynika, że jeżeli mnożymy kolumnę przez stałą to cały wyznacznik musimy pomnożyć przez jej odwrotność).
- 4) Pomnożenie wiersza przez liczbę różną od zera.
 - $W_i \rightarrow cW_i$ będzie oznaczać operację pomnożenia i-tego wiersza przez liczbę c (z punktu 4 własności wynika, że jeżeli mnożymy wiersz przez stałą to cały wyznacznik musimy pomnożyć przez jej odwrotność).

ĆWICZENIA 3 i 4 – TEORIA (wyznacznik, macierz odwrotna)

Przykład:

Niech $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 3 & 5 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 3 & 0 & 0 & 0 \\ -1 & 2 & -2 & 0 & 2 \\ 3 & 0 & -4 & -1 & 0 \\ 2 & 0 & -2 & 0 & 1 \end{bmatrix}$. Oblicz wyznacznik macierzy \mathbf{A} poprzez sprowadzenie jej do

postaci dolnotrójkątnej.

Element a_{11} macierzy \mathbf{A} jest równy 3. Dla ułatwienia obliczeń zamieńmy więc miejscami wiersz pierwszy i drugi. Jak wiemy z własności 3, taka operacja spowoduje zmianę znaku wyznacznika na przeciwny

$$\det \mathbf{A} = \begin{vmatrix} 3 & 5 & 0 & 0 & 1 \\ 1 & 3 & 0 & 0 & 0 \\ -1 & 2 & -2 & 0 & 2 \\ 3 & 0 & -4 & -1 & 0 \\ 2 & 0 & -2 & 0 & 1 \end{vmatrix} = (-1) \begin{vmatrix} 1 & 3 & 0 & 0 & 0 \\ 3 & 5 & 0 & 0 & 1 \\ -1 & 2 & -2 & 0 & 2 \\ 3 & 0 & -4 & -1 & 0 \\ 2 & 0 & -2 & 0 & 1 \end{vmatrix}$$

Następnie, przy pomocy operacji elementarnych, przekształcamy macierz tak, aby wszystkie jej elementy znajdujące się na prawo od głównej przekątnej były równe 0:

$$\det \mathbf{A} = (-1) \begin{vmatrix} 1 & 3 & 0 & 0 & 0 \\ 3 & 5 & 0 & 0 & 1 \\ -1 & 2 & -2 & 0 & 2 \\ 3 & 0 & -4 & -1 & 0 \\ 2 & 0 & -2 & 0 & 1 \end{vmatrix} \xrightarrow{K_2 \rightarrow (-3)K_1 + K_2} (-1) \begin{vmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 3 & -4 & 0 & 0 & 1 \\ -1 & 5 & -2 & 0 & 2 \\ 3 & -9 & -4 & -1 & 0 \\ 2 & -6 & -2 & 0 & 1 \end{vmatrix} \xrightarrow{W_2 \rightarrow \left(-\frac{1}{4}\right)W_2}$$

Mnożymy drugi wiersz przez $-\frac{1}{4}$, czyli cały wyznacznik musimy pomnożyć przez odwrotność tej liczby, czyli przez -4.

$$(-1)(-4) \begin{vmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ -\frac{3}{4} & 1 & 0 & 0 & -\frac{1}{4} \\ -1 & 5 & -2 & 0 & 2 \\ 3 & -9 & -4 & -1 & 0 \\ 2 & -6 & -2 & 0 & 1 \end{vmatrix} \xrightarrow{K_5 \rightarrow \left(\frac{1}{4}\right)K_2 + K_5} (-1)(-4) \begin{vmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ -\frac{3}{4} & 1 & 0 & 0 & 0 \\ -1 & 5 & -2 & 0 & \frac{13}{4} \\ 3 & -9 & -4 & -1 & -\frac{9}{4} \\ 2 & -6 & -2 & 0 & -\frac{1}{2} \end{vmatrix} \xrightarrow{K_5 \rightarrow \left(\frac{13}{8}\right)K_3 + K_5}$$

$$(-1)(-4) \begin{vmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ -\frac{3}{4} & 1 & 0 & 0 & 0 \\ -1 & 5 & -2 & 0 & 0 \\ 3 & -9 & -4 & -1 & -\frac{35}{4} \\ 2 & -6 & -2 & 0 & -\frac{15}{4} \end{vmatrix} \xrightarrow{K_5 \rightarrow \left(-\frac{35}{4}\right)K_4 + K_5} (-1)(-4) \begin{vmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 & 0 \\ -\frac{3}{4} & 1 & 0 & 0 & 0 \\ -1 & 5 & -2 & 0 & 0 \\ 3 & -9 & -4 & -1 & 0 \\ 2 & -6 & -2 & 0 & -\frac{15}{4} \end{vmatrix}$$

Stąd $\det \mathbf{A} = (-1)(-4) \cdot 1 \cdot 1 \cdot (-2) \cdot (-1) \cdot \left(-\frac{15}{4}\right) = -30$

Definicja 3

Macierzą nieosobliwą nazywamy taką macierz kwadratową \mathbf{A} , dla której $\det \mathbf{A} \neq 0$.

II MACIERZ ODWROTNA

Definicja 4

Macierzą odwrotną do macierzy kwadratowej \mathbf{A} nazywamy taką macierz \mathbf{A}^{-1} , że

$$\mathbf{A}\mathbf{A}^{-1} = \mathbf{A}^{-1}\mathbf{A} = \mathbf{I}$$

gdzie \mathbf{I} jest macierzą jednostkową tego samego stopnia co macierz \mathbf{A} .

Uwaga: Tylko macierze nieosobliwe ($\det \mathbf{A} \neq 0$) posiadają macierz odwrotną.

Uwaga: Wyznacznik macierzy odwrotnej jest równy odwrotności wyznacznika $\det(\mathbf{A}^{-1}) = \frac{1}{\det \mathbf{A}}$.

METODY WYZNACZANIA MACIERZY ODWROTNEJ

1) równanie macierzowe jeśli macierz \mathbf{A} jest stopnia n , to

$$\mathbf{A}^{-1} = \begin{bmatrix} x_{11} & \cdots & x_{1n} \\ \cdots & \cdots & \cdots \\ x_{n1} & \cdots & x_{nn} \end{bmatrix}$$

Elementy macierzy \mathbf{A}^{-1} wyznaczamy z równania macierzowego $\mathbf{A}\mathbf{A}^{-1} = \mathbf{I}$.

2) ze wzoru

$$\mathbf{A}^{-1} = \frac{1}{\det \mathbf{A}} [\mathbf{D}_{ij}]^T,$$

gdzie $[\mathbf{D}_{ij}]^T$ jest transpozycją macierzy złożonej z dopełnień algebraicznych, czyli macierzy

$$[\mathbf{D}_{ij}] = \begin{bmatrix} D_{11} & \cdots & D_{1n} \\ \cdots & \cdots & \cdots \\ D_{n1} & \cdots & D_{nn} \end{bmatrix}$$

Przykład:

Niech $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} -1 & -1 & -1 \\ 2 & 1 & 4 \\ 1 & 1 & 2 \end{bmatrix}$. Wyznacz macierz odwrotną.

Tego typu zadania zawsze rozpoczynamy od obliczenia wyznacznika macierzy \mathbf{A} . W naszym przypadku $\det \mathbf{A} = 1$, czyli mamy do czynienia z macierzą nieosobliwą i można wyznaczyć jej odwrotność. Macierz \mathbf{A} jest rzędu 3, zatem musimy obliczyć dopełnienia algebraiczne 9 elementów:

$$\begin{aligned} D_{11} &= (-1)^{1+1} \begin{vmatrix} 4 & -1 \\ 2 & 1 \end{vmatrix} = -2, & D_{12} &= (-1)^{1+2} \begin{vmatrix} 2 & 4 \\ 1 & 2 \end{vmatrix} = 0, & D_{13} &= (-1)^{1+3} \begin{vmatrix} 2 & 1 \\ 1 & 1 \end{vmatrix} = 1 \\ D_{21} &= (-1)^{2+1} \begin{vmatrix} -1 & -1 \\ 1 & 2 \end{vmatrix} = 1, & D_{22} &= (-1)^{2+2} \begin{vmatrix} -1 & -1 \\ 1 & 2 \end{vmatrix} = -1, & D_{23} &= (-1)^{2+3} \begin{vmatrix} -1 & -1 \\ 1 & 1 \end{vmatrix} = 0 \\ D_{31} &= (-1)^{3+1} \begin{vmatrix} -1 & -1 \\ 2 & 4 \end{vmatrix} = -3, & D_{32} &= (-1)^{3+2} \begin{vmatrix} -1 & -1 \\ 2 & 4 \end{vmatrix} = 2, & D_{33} &= (-1)^{3+3} \begin{vmatrix} -1 & -1 \\ 2 & 1 \end{vmatrix} = 1 \end{aligned}$$

Obliczone dopełnienia algebraiczne podstawiamy do wzoru i otrzymujemy:

$$\mathbf{A}^{-1} = \frac{1}{1} \begin{bmatrix} -2 & 0 & 1 \\ 1 & -1 & 0 \\ -3 & 2 & 1 \end{bmatrix}^T = \begin{bmatrix} -2 & 1 & -3 \\ 0 & -1 & 2 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

Sprawdzamy, czy uzyskaliśmy prawidłowy wynik:

ĆWICZENIA 3 i 4 – TEORIA (wyznacznik, macierz odwrotna)

$$\mathbf{A}^{-1}\mathbf{A} = \begin{bmatrix} -2 & 1 & -3 \\ 0 & -1 & 2 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1 & -1 & -1 \\ 2 & 1 & 4 \\ 1 & 1 & 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}$$

i

$$\mathbf{A}\mathbf{A}^{-1} = \begin{bmatrix} -1 & -1 & -1 \\ 2 & 1 & 4 \\ 1 & 1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -2 & 1 & -3 \\ 0 & -1 & 2 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

3) Algorytm odwracania macierzy (metoda eliminacji Gaussa-Jordana)

W tej metodzie wykorzystywać będziemy następujące dwa twierdzenia:

Twierdzenie Jeżeli macierz kwadratowa \mathbf{A} jest macierzą nieosobliwą ($\det\mathbf{A} \neq 0$), to istnieje ciąg przekształceń elementarnych sprowadzających tę macierz do macierzy jednostkowej.

Twierdzenie Jeżeli ciąg przekształceń elementarnych sprowadza nieosobliwą macierz kwadratową stopnia n do macierzy jednostkowej stopnia n , to ten sam ciąg przekształceń elementarnych sprowadza tę samą macierz jednostkową do macierzy \mathbf{A}^{-1} (przekształcenia dokonujemy tylko na wierszach).

Jeżeli w trakcie przekształceń elementarnych otrzymamy wiersz lub kolumnę zerową tzn., że macierz odwrotna nie istnieje.

Wykorzystywać będziemy zatem następujące przekształcenia elementarne:

Przekształcenia elementarne dla obliczania macierzy odwrotnej

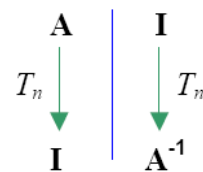
- 1) Dodanie do wiersza innego wiersza pomnożonego przez liczbę różną od zera.
 - $W_i \rightarrow W_i + cW_j$ będzie oznaczać operację dodania do i -tego wiersza wiersza j -tego pomnożonego przez liczbę c (różną od zera).
- 2) Pomnożenie wiersza przez liczbę różną od zera.
 - $W_i \rightarrow cW_i$ będzie oznaczać operację pomnożenia i -tego wiersza przez liczbę c .
- 3) Zamiana miejscami dwóch wierszy.
 - $W_i \leftrightarrow W_j$ będzie oznaczać operację zamienienia miejscami i -tego i j -tego wiersza

Przykład:

Niech $\mathbf{A} = \begin{bmatrix} -1 & -1 & -1 \\ 2 & 1 & 4 \\ 1 & 1 & 2 \end{bmatrix}$. Wyznacz macierz odwrotną metodą eliminacji Gaussa-Jordana

Macierz odwrotną metodą Gaussa-Jordana wyznacza się korzystając ze schematu przedstawionego po prawej stronie. Czyli zaczniemy od zapisania łącznie macierzy \mathbf{A} i macierzy jednostkowej \mathbf{I} (oddzielamy je pionową kreską)

$$[\mathbf{A}|\mathbf{I}] = \left[\begin{array}{ccc|ccc} -1 & -1 & -1 & 1 & 0 & 0 \\ 2 & 1 & 4 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 2 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right].$$

Następnie będziemy wykonywać operacje elementarne (tylko na wierszach) utworzonej macierzy klatkowej, tak aby po lewej stronie uzyskać macierz jednostkową.

ĆWICZENIA 3 i 4 – TEORIA (wyznacznik, macierz odwrotna)

$$\begin{aligned}
 & \left[\begin{array}{ccc|ccc} -1 & -1 & -1 & 1 & 0 & 0 \\ 2 & 1 & 4 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 2 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right] \xrightarrow{W_1 \rightarrow W_1 + W_3} \left[\begin{array}{ccc|ccc} 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 \\ 2 & 1 & 4 & 0 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 2 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right] \xrightarrow{W_2 \rightarrow W_2 - 2W_3} \\
 & \left[\begin{array}{ccc|ccc} 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & -1 & 0 & 0 & 1 & -2 \\ 1 & 1 & 2 & 0 & 0 & 1 \end{array} \right] \xrightarrow{\substack{W_3 \rightarrow W_3 - 2W_1 \\ W_2 \rightarrow -W_2}} \left[\begin{array}{ccc|ccc} 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & -1 & 2 \\ 1 & 1 & 0 & -2 & 0 & -1 \end{array} \right] \xrightarrow{W_3 \rightarrow W_3 - W_2} \\
 & \left[\begin{array}{ccc|ccc} 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & -1 & 2 \\ 1 & 0 & 0 & -2 & 1 & -3 \end{array} \right] \xrightarrow{W_1 \leftrightarrow W_3} \left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 0 & 0 & -2 & 1 & -3 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & -1 & 2 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 \end{array} \right]
 \end{aligned}$$

Uzyskaliśmy macierz klatkową, w której po lewej stronie jest macierz jednostkowa, natomiast po prawej stronie jest macierz odwrotna do macierzy \mathbf{A} :

$$\left[\mathbf{I} \mid \mathbf{A}^{-1} \right] = \left[\begin{array}{ccc|ccc} 1 & 0 & 0 & -2 & 1 & -3 \\ 0 & 1 & 0 & 0 & -1 & 2 \\ 0 & 0 & 1 & 1 & 0 & 1 \end{array} \right], \quad \text{stąd} \quad \mathbf{A}^{-1} = \begin{bmatrix} -2 & 1 & -3 \\ 0 & -1 & 2 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Sprawdzamy, czy uzyskaliśmy prawidłowy wynik:

$$\begin{aligned}
 \mathbf{A}^{-1}\mathbf{A} &= \begin{bmatrix} -2 & 1 & -3 \\ 0 & -1 & 2 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -1 & -1 & -1 \\ 2 & 1 & 4 \\ 1 & 1 & 2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \\
 \mathbf{A}\mathbf{A}^{-1} &= \begin{bmatrix} -1 & -1 & -1 \\ 2 & 1 & 4 \\ 1 & 1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -2 & 1 & -3 \\ 0 & -1 & 2 \\ 1 & 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \end{bmatrix}
 \end{aligned}$$